

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobkyně: **S. W., DiS.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 1292/25, Praha 5, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 2. 6. 2025, č. j. 33 Ad 17/2025-26,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně (stěžovatelka) podala k Nejvyššímu správnímu soudu kasační stížnost proti shora uvedenému usnesení, jímž Krajský soud v Plzni odmítl její žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 5. 2025, č. j. X. Rozhodnutím žalované byla pro nesplnění podmínek dle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v relevantním znění, s přihlédnutím k čl. 46 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení, zamítnuta žádost stěžovatelky o přiznání invalidního důchodu. Důvodem odmítnutí žaloby byla skutečnost, že stěžovatelka napadla prvostupňové rozhodnutí žalované, aniž vyčkala jejího rozhodnutí o opravném prostředku (námitkách), který proti němu podala.

[2] Po obdržení kasační stížnosti Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 19. 6. 2025, č. j. 5 Ads 123/2025-7, vyzval stěžovatelku v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. k doložení plné moci, kterou by udělila k zastupování v řízení o kasační stížnosti advokátovi, případně k prokázání, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů požadováno pro výkon advokacie.

[3] Stěžovatelka následně podáním doručeným dne 23. 6. 2025 Nejvyššímu správnímu soudu navrhla, aby jí pro řízení o kasační stížnosti ustanovil zástupce. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 30. 6. 2025, č. j. 5 Ads 123/2025-31, návrh stěžovatelky na ustanovení zástupce zamítl, neboť její kasační stížnost zjevně nemůže být úspěšná, a opětovně stěžovatelku vyzval k doložení plné moci udělené jí advokátovi. Jak totiž zdejší soud uvedl v citovaném usnesení, *„[v]e správním soudnictví se však v souladu s § 5 s. ř. s. lze domáhat ochrany práv až po vyčerpání řádných opravných prostředků. Podle § 68 písm. a) s. ř. s. je žaloba nepřijatelná také tehdy, nevychopila-li žalobce řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon. Krajský soud proto rozhodl správně, když stěžovatelčinu žalobu napadeným usnesením pro nesplnění podmínky vyčerpání řádných opravných prostředků odmítl, a kasační stížnost stěžovatelky tak zjevně nemůže být úspěšná.“*

[4] Dne 14. 7. 2025 bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno podání stěžovatelky, jímž bere podanou kasační stížnost „v celém rozsahu a dosahu“ zpět.

[5] V souladu s dispoziční zásadou, která ovládá správní soudnictví, může návrhovatel disponovat řízením nebo jeho předmětem a může tedy i vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl (viz § 37 odst. 4 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud má s ohledem na obsah podání za to, že se stěžovatelka rozhodla vzít svůj návrh zpět, neboť projev vůle, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, nevzbuzuje žádné pochybnosti a dané podání má rovněž veškeré ostatní náležitosti ve smyslu § 37 odst. 2 a 3 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto v souladu s § 47 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. rozhodl o tom, že se řízení o kasační stížnosti zastavuje.

[6] K dalším tvrzením stěžovatelky obsaženým ve zpětvzetí kasační stížnosti a následných podáních Nejvyšší správní soud uvádí, že pokud se stěžovatelka domnívá, že jí byla rozhodnutím žalované způsobena škoda, může se její náhrady domáhat za podmínek stanovených zákonem č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za škodu“). K rozhodnutí o žalobě na náhradu škody způsobené při výkonu veřejné moci jsou však příslušné soudy rozhodující v občanském soudním řízení, nikoliv soudy rozhodující ve správním soudnictví.

[7] Nejvyšší správní soud navíc zdůrazňuje, že nutnou, byť nikoliv dostačující podmínkou přiznání náhrady škody způsobené nezákonným rozhodnutím vydaným při výkonu veřejné moci je to, že se musí nejprve jednat o rozhodnutí pravomocné a toto pravomocné rozhodnutí musí být právě pro svou nezákonnost následně k tomu příslušným orgánem zrušeno nebo změněno (§ 8 odst. 1 zákona o odpovědnosti za škodu).

[8] Rozhodnutí žalované, proti němuž stěžovatelka podala nepřijatelnou žalobu, nemůže nabýt právní moci dříve, než žalovaná rozhodne o řádném opravném prostředku, tedy o námitkách, které proti tomuto rozhodnutí stěžovatelka podala. Pokud tedy stěžovatelka skutečně zamýšlí domáhat se náhrady škody, která jí údajně měla být způsobena rozhodnutím žalované, musí nejdříve vyčkat rozhodnutí žalované o těchto námitkách. Pokud žalovaná námitky stěžovatelky zamítne a potvrdí své prvostupňové rozhodnutí, bude mít stěžovatelka možnost podat proti rozhodnutí žalované o námitkách v příslušné zákonné

pokračování

lhůtě ke krajskému soudu správní žalobu a teprve od výsledku řízení o této žalobě se může odvíjet tvrzený nárok stěžovatelky na náhradu škody.

[9] Co se týče nákladů řízení o kasační stížnosti, v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. nemá žádný z účastníků řízení v případě jeho zastavení právo na jejich náhradu; to neplatí, byl-li podaný návrh vzat zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele.

[10] V posuzovaném případě obsah spisu nenasvědčuje tomu, že by stěžovatelka vzala kasační stížnost zpět pro pozdější chování žalované, a nejedná se ani o zastavení řízení pro uspokojení navrhovatele ve smyslu § 60 odst. 3 ve spojení s § 62 s. ř. s. Nejvyšší správní soud tedy dle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. rozhodl o tom, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í :

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 17. července 2025

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu